

1982 NOV 0-6

SZABAD FÖLD

„Tanyavilág” a lakótelep árnyékában

2kh

Úgy húzódik meg itt, a több emeletes, modern épületek mellett néhány földszintes, régi ház, mint valamikor a várfalak tövében a kívül rekedt kalyibák. Ezek ugyan Nagy-Budapest határán belül vannak, de mégis a lakótelep árnyékában. Örmező a főváros egyik budai kapuja. Ide fut be a Balaton feől az autósúttráda.

Találomra csöngettem be az egyik kertes porta kapuján. Szerencsém volt, harapós kutya helyett barátságos család fogadott.

— Hol is kezdjem tulajdonképpen? — mondta a házigazda, Gyepesi János. — Nekem életemben már elég sok lakhelyem volt. Apám, a kovácsmester néha váltogatta a falvakat, végül Borzaváron kötöttünk ki. Én magam az esztergályos szakmát Pesten, a Ganz-MAVAG-ban tanultam. Szállásra meg itt leltem, a szomszédos utcában, akkor még az isten háta mögött. És albérletben éltem hosszú évekig. Hétvégeken hazajártam Borzavárra.

— Én is borzavári vagyok — folytatta a felesége. — Ott házasodtunk össze a férjemmel 1961-ben. Ott Pesthez költötte a munkahelye, így aztán csak vasárnaponként vagy ünnepnaponként voltunk együtt. Nem költözhettem hozzá az albérletbe. Ez két évig tartott. Addig gyűjtöttünk annyi pénzt, hogy megvehettük ennek a háznak egyhatodát, a tulajdonosok egyikétől. Mert hat testvér örökölte. A többiek részét ma is úgy béreljük. Az épület vagy százéves, van benne két szobakonyha, kamra, tartozik hozzá 200 ölnyi telek. Abban az időben örültünk, hogy egyáltalán

otthonhoz jutottunk. De ma már...

— Akkor ez a környék még beépítetlen volt. Mindössze két kis földes utca, talán tizenöt kertes ház, úgy, ahogy maig ftt-maradt, akár a tanyavilág. A mostani lakótelep helyén pedig csak széles, üres mezőség húzódott. A város messze volt. A Kelenföldi pályaudvarra kellett begyalogolnom, hogy villamosra ülhessek. Aztán a város idáig nyújtózott. És egy ilyen hatalmas, új lakótelep szélén úgy érezzük itt magunkat, mint valami falusi gyeptoron. Vagy még úgy sem. Hiszen ma itt is különb családi házak épülnek, ott is közművesítenek.

— Nem ma gondolunk mi először arra, hogy továbblépünk, többre jussunk. Lakáskérvenyemet a munkahelyen, a Ganz-MAVAG-ban 1970-ben nyújtottam be. Az idén megkaptam a 30 éves törzsgárdajelvényt, a Kiváló Dolgozó kitüntetést, a benyújtott kérvényemre azonban mindeddig semmi választ nem kaptam. Pedig nem várjuk ölbe tett kézzel, hogy ingyen juttassanak bennünket öröklakáshoz. Igényeink sem tűlzottak, hiszen szemünk előtt, a lakótelepen ezrek meg ezrek élnek olyan körülmények között, amiről mi csak álmodozunk.

— Erről van szó! Legalább ne lenne a szemünk előtt! Próbtáltuk mi a várakozás éveit enyhíteni, de egyre reménytelenebbül. A lakótelepen felgyulladt a villany, itt most is sötét az utca. A petróleumlámpák azért került a padlásra, mert két másik családdal együtt saját költségünkön felállítottunk a lakóteleptől idáig há-

rom villanypóznát. Nézzhetjük hát a tévét! Az utcánkban se vízvezeték, se szennyvízesatorna, se személtelhordó-szolgáltatás. Mindez megvan tőlünk alig száz méterre. És mi kényszerülünk versenytfutásra a korszerű lakóteleppel.

— Ahogy a feleségem mondta: egyre reménytelenebbül. Hét évvel ezelőtt parkettáztuk a szobánkat, ma már korhadt a padlózat. Itt magas a talajvíz, a falak is vizesek. Kutat ásní még sem szabad. Itt már semmit sem szabad, fészert sem építhetünk a telekre. Nemcsak a tulajdonosok akadékoskodása miatt. Tiltja a lakótelep környékének távlati fejlesztési terve is. Itt nem juthatunk többre, tovább meg nem léphetünk. Átszállóállomáson rostokolunk.

Miközben maga a család már jutott egyről kettőre. Ezt még a lakótelep árnyéka sem akadályozhatta meg. Vendéglátóim családi körében megismertem lányukkal, Judittal, a férjével, Péterrel, s az alig fél-éves Zsoltival, a kis unokával. A fiatalok szemében a közeli lakótelep fényei még csábítóbbak. Ők se késlekedtek a lakásigényléssel, de ugyanúgy várokoznak, mint a nagyszülők.

Mit hozhat a jövő? Úgy hírlík, hogy a régi, kertes házak helyén majd a lakótelepiek létesítenek pihenőparkot. Fúrtak már kutat, de nem az árnyékban élők vízellátásának javítására. Állítólag egy strandot terveznek ide.

A város szintén igyekszik egyről kettőre jutni a terjeszkedésben. Az mégsem mindegy, hogy ezt a tucatnyi családot ez miként érinti.

Merly Krisztina